

به استان همپشایر خوش آمدید

راهنمای حاوی اطلاعات
برای پناهجویان خردسال/جوان بی سرپرست

نویسنده: لیساکلیم،
مربی متخصص،
خدمات پیشرفت امور اقلیت های قومی و مسافران همپشایر

این جزوه در ژانویه 2021 به روز شده است

فهرست مطالب

3	خوش آمدید
4	پیشگفتار
4	درخواست پناهجویی
6	مراحل پناهجویی
6	مرحله 1: مصاحبه مقدماتی
8	مرحله 2: نخستین ملاقات با مسئول پرونده
8	مرحله 3: مصاحبه اصلی
8	مرحله 4: تصمیم گیری
10	حقوق شما
10	مسئولیت های شما
11	مسکن: مکانی امن برای زندگی
12	پایان مرحله سرپرستی
13	مراقبت های پزشکی
13	تحصیلات
14	مدارس
15	کالج هایی برای ادامه تحصیلات
17	دانشگاه ها
17	کار در بریتانیا
18	امکانات ورزشی و تفریحی
19	تماس با خانواده و دوستان در کشور زادگاهتان
19	پیدا کردن اعضای خانواده که از آنها جدا شده اید
20	شرح حال یک پناهجوی خردسال بی سرپرست از اتیوپی
21	مشخصات تماس های مفید
25	اظهار نظر شما

خوش آمدید

قرن هاست که استان همپشایر با آغوش باز پذیرای افراد از سراسر جهان بوده است. شما به این دلیل به همپشایر آمده اید که مجبور بوده اید خانواده و دوستان خود را در کشوری که در آن پرورش یافته اید، ترک کنید.

ما امیدواریم در استان همپشایر همه به شما کمک کنند تا بتوانید زندگی جدیدی را در اینجا آغاز کنید و سپس شما هم به نوبه خود بتوانید در شکوفایی و آبادانی آینده کشورمان مشارکت داشته باشید. این جزوه هم بخشی از کمک و حمایتی است که در اختیارتان قرار داده می شود. لطفاً در صورتی که مطالب این جزوه برایتان مفید واقع شده، به من، مددکار اجتماعی تان، و آموزگاران مدرسه یا کالج خود اطلاع دهید و برای جوانان دیگری که پس از شما این جزوه را مطالعه خواهند نمود، پیشنهادهایی از جانب خود ارائه نمایید.

امضاء: جان کوگن
مدیر اجرایی ارشد،
شهرداری استان همپشایر

پیشگفتار

اگر سن شما کمتر از 18 سال می باشد، بدون همراهی یک فرد بزرگسال به کشور بریتانیا آمده اید، و درخواست پناجویی کرده اید، شما پناجوی خردسال بی سرپرست و یا صغیر بی سرپرست (UASC) محسوب خواهید شد. این راهنما شامل اطلاعاتی می باشد که به شما کمک می کند بتوانید به زندگی جدید خود در بریتانیا سر و سامان دهید و اسکان یابید. این جزوه حاوی مطالب زیر می باشد:

- مراحل پناجویی
- حقوق قانونی شما
- مسکن
- تحصیلات
- بهداشت و درمان
- کار
- تماس با دوستان و خانواده در کشور زادگاهتان، از جمله افرادی که از ایشان جدا شده اید
- تجربیات یک پناجوی خردسال بی سرپرست از ایتوپی
- مشخصات سازمان هایی که می توانند به شما کمک نمایند

درخواست پناجویی

شما با وجود آنکه یک فرد خردسال و بی سرپرست هستید باید همانگونه برای پناجویی اقدام نمایید که یک فرد بزرگسال اقدام می کند. شما ممکن است که این درخواست را قبلاً در همان ابتدای ورودتان به بریتانیا داده باشید – مثلاً زمانی که در فرودگاه، بندر، و یا ایستگاه قطار و اترو با یک مسئول مهاجرت صحبت کرده اید. اگر شما در یکی از مکان هایی که نام بردیم درخواست پناجویی کرده باشید، شما را «متقاضی در ابتدای ورود» می نامند. اما اگر در ابتدای ورودتان با هیچیک از مأموران مهاجرت صحبت نکرده اید که شاید به علت ورود غیر قانونی تان به این کشور باشد، هنوز هم می توانید با مراجعه به یکی از واحدهای بازرسی وزارت کشور (Home Office) درخواست خود را ارائه دهید. نزدیک ترین واحد بازرسی به استان همپشایر، شعبه کرویدون در آدرس زیر می باشد:

Lunar House,
40, Wellesley Road,
Croydon.
CR9 2BY

آدرس ایمیل: <mailto:cromenquiries@homeoffice.gov.uk>
ساعات کار: دوشنبه تا جمعه از 10:00 صبح تا 3:00 عصر

اگر شما در مکان فوق درخواست پناجویی نمایید، «متقاضی در کشور» نامیده خواهید شد. هنگامی که درخواست پناجویی می کنید، برخورداری از راهنمایی های حقوقی بسیار حائز اهمیت است. امکان دارد مددکار اجتماعی شما قبلاً وکیل را برای امور شما تعیین کرده باشد. در صورتی که هنوز وکیل برای شما

تخصیص داده نشده باشد، می توانید از طریق پروژه راهنمایی کودکان در شورای پناهندگان، که آدرس آن را ذیلاً مشاهده می کنید، وکیل برای خود تعیین نمایید.

آدرس پروژه راهنمایی کودکان در شورای پناهندگان:

Refugee Council,
Children's Advice Project,
115 High Street,
Croydon.
CR0 1QG

تلفن : 020 7346 1134 (ساعات کار: دوشنبه تا جمعه از 9:00 صبح تا 5:00 عصر)

ایمیل: children@refugeecouncil.org.uk

آنها به شما کمک خواهند کرد تا بتوانید وکیل مناسبی پیدا کنید که قادر باشد در تمام مراحل درخواست پناهجویی و امور مربوط به آن به شما کمک کند. شما مجبور نیستید برای دریافت این مشاوره های حقوقی هزینه ای پرداخت کنید.

شورای پناهندگان ساعاتی را برای ملاقات با پناهجویان اختصاص می دهد که شما و/یا سرپرست تان می توانید بدون گرفتن وقت قبلی، در طی آن ساعات به دفتر ایشان مراجعه نموده و در مورد مراحل پناهجویی اطلاعاتی کسب کنید. نزدیک ترین دفتر کار آنها به شما در شهر پورتموت قرار دارد که هر چهارشنبه در میان برای مراجعه باز است. (برای دریافت جزئیات تلفن کنید). آدرس و شماره تلفن دفتر:

Highbury College
Tudor Cres, Cosham
Portsmouth
PO6 2SA

تلفن: 02073461134 (پاسخگویی توسط مأمور شیفت)

در حال حاضر به علت کوید 19، مأموران شیفت فقط به صورت غیر حضوری امور پشتیبانی را انجام می دهند.

در ساوت همپتون سازمانی وجود دارد به نام کلیبر (CLEAR) [خدمات مربوط به زندگی، تحصیل و اقدامات گوناگون شهری برای پناهندگان] که به دولت وابستگی ندارد و راهنمایی هایی را در اختیار پناهجویان و پناهندگان قرار می دهد. این سازمان، خدمات راهنمایی به افراد را نیز انجام می دهد.
آدرس:

James Street Centre (main office)
2 James Street
Southampton
SO14 1PJ

تلفن 02380221111

ایمیل:

reception@clearproject.org.uk

وبسایت:

به علت کوید 19 مشاوران در سازمان کلیر فقط در روزهای سه شنبه و پنجشنبه کار می کنند. اگر شما نیاز به راهنمایی دارید، لطفاً از طریق شماره تلفن 02380221111 به آنها تلفن کنید، و با ذکر نام و شماره تلفن تان، برای آنها پیام بگذارید. سپس شخصی با شما تماس خواهد گرفت.

ضمناً سازمان صلیب سرخ نیز در شهر پورتسموت خدماتی را برای پناهندگان جوان ارائه می دهد. برای دریافت اطلاعات در مورد کمک های موجود و ساعات کار، با سازمان صلیب سرخ پورتسموت تماس بگیرید:

ایمیل: PortsmouthReferrals@redcross.org.uk

تلفن: 02392894215

مراحل پناهجویی

تمامی درخواست های پناهجویی جدید باید در عرض 35 روز و درخواست های تجدید نظر در عرض 115 روز رسیدگی شده و تصمیمگیری شوند. اما در حال حاضر زمان تصمیمگیری ها بسیار طولانی تر از این است. بنابراین تصمیمگیری در مورد پرونده شما ممکن است خیلی بیشتر از آنچه ذکر شد طول بکشد. همیشه یک فرد بزرگسال همراه شما خواهد بود، در صورتیکه نیاز به مترجم داشته باشید، مترجم با شما خواهد بود و اگر ضروری باشد وکیل تان نیز شما را همراهی خواهد کرد. درخواست پناهجویی شامل چهار مرحله اصلی می باشد:

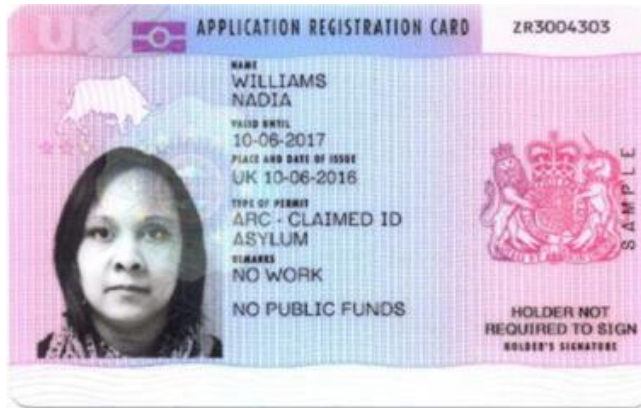
مرحله 1: مصاحبه مقدماتی

این یک مصاحبه کوتاه است که معمولاً در بخش بررسی پناهجویی در کرویدون انجام می شود. اما از برخی از پناهجویان نیز خواسته می شود برای انجام این مصاحبه به مکان های دیگری مراجعه کنند. نامه ای که از وزارت کشور و یا همان هوم آفیس برای تان ارسال می شود به شما خواهد گفت در چه محلی مصاحبه خواهید داشت و سرپرست تان مراقب خواهد بود که شما حتماً به موقع برای مصاحبه حضور یابید. مصاحبه شما شامل بخش های زیر خواهد بود:

- برخی سوالات اساسی در باره درخواست تان از شما پرسیده خواهد شد از جمله نام و سن شما و اینکه چگونه به بریتانیا وارد شدید. اگر مدرکی برای اثبات سن خود نداشته باشید، یک مددکار اجتماعی در آنجا سن شما را ارزیابی و تخمین خواهد زد. اگر وی اطمینان نداشته باشد که سن شما کمتر از 18 سال است، شما را در گروه نوجوانانی قرار می دهند که «سن شان مورد اختلاف نظر» می باشد. این بدان معناست که شما ادعا می کنید زیر 18 سال دارید اما مدرکی برای اثبات آن ندارید و مددکار اجتماعی هم معتقد است شما احتمالاً بیش از 18 سال دارید. سازمان تأمین اجتماعی باید در عرض 25 روز پس از مصاحبه مقدماتی، در مورد سن تان تصمیم بگیرد. اگر با تصمیم این سازمان موافق نباشید، می توانید نسبت به نظر آنها اعتراض نمایید. اما برای درخواست تجدید نظر نسبت به این تصمیم باید دلایل و

شواهد کافی داشته باشید. اگر چنین مشکلی در مورد شما وجود داشته باشد، مراحل مربوطه برایتان توضیح داده خواهد شد.

- انگشت نگاری و عکسبرداری از شما. این کار در حضور یک شخص بزرگسال و مسئول صورت می گیرد که از کارمندان بخش مهاجرت نیست. این شخص می تواند مددکار اجتماعی یا وکیل شما باشد.
- به شما پرسشنامه ای داده می شود که به اظهارنامه شهود (SEF) معروف است. وکیل شما این پرسشنامه را برای شما تکمیل نموده و باز خواهد گرداند. این کار باید در عرض 20 روز انجام شود.
- بخش مهاجرت و روادید بریتانیا یک کارت ثبت درخواستنامه (ARC) به شما می دهد که تأیید می نماید درخواست شما انجام شده است. این کارت مشابه تصویر زیر می باشد:

(تصویر روی کارت)

(تصویر پشت کارت)

اگر کارت ثبت درخواست شما (ARC) را در عرض مدت نسبتاً کوتاهی پس از انجام مصاحبه مقدماتی تان دریافت نکردید، از مددکار اجتماعی تان، سرپرست و قیم تان، یا از وکیل قانونی خود بخواهید که موضوع عدم دریافت را بررسی و دنبال کنند.

مدت کوتاهی پس از انجام مصاحبه مقدماتی، (در عرض چند روز) برای شما یک مسئول پرونده تعیین می شود. این شخص کارمند وزارت کشور (Home Office) می باشد. این شخص در طول تمام مراحل درخواست، مسئول پرونده شما خواهد بود. شما می توانید انتخاب کنید که مسئول پرونده شما زن باشد یا مرد.

مرحله 2: نخستین ملاقات با مسئول پرونده

این نخستین باری خواهد بود که شما مسئول پرونده خود را ملاقات خواهید کرد. این مرحله باید چند روز پس از مصاحبه مقدماتی صورت گیرد. در این جلسه ملاقات، مسئول پرونده شما:

- مراحل پناهجویی را به شما نشان خواهد داد.
- تاریخ مصاحبه اصلی را به شما خواهد داد (به مرحله 3 مراجعه کنید).
- اگر تا آن زمان هنوز وکیل نداشته باشید، به شما در پیدا کردن وکیل کمک خواهد کرد.

مرحله 3: مصاحبه اصلی

این مصاحبه باید حدود یک هفته پس از نخستین جلسه ملاقات شما انجام شود. در این مصاحبه از شما خواهند خواست که دلایل درخواست پناهجویی خود در بریتانیا را به آنها توضیح دهید. نسخه ای از یادداشت های این مصاحبه به شما داده شده و خواهند خواست که رسید آن را امضاء کنید.

مرحله 4: تصمیم گیری

باید در عرض 35 روز از زمانی که شما برای نخستین بار درخواست پناهجویی داده اید به شما اطلاع دهند که آیا درخواست شما مورد موافقت قرار گرفته یا خیر، اما در عمل این جریان ممکن است خیلی بیشتر به درازا بکشد. معمولاً مسئول پرونده شما شخصاً این موضوع را به اطلاعتان خواهد رساند.

مسئول پرونده شما می تواند یکی از چهار تصمیم زیر را در مورد درخواستتان بگیرد:

1- ممکن است به شما پناهندگی بدهند. این بدان معناست که شما می توانید تا 5 سال، و حد اقل تا زمانی که 17 سال و نیمه بشوید در بریتانیا بمانید. وزارت کشور و یا همان هوم آفیس در طی این پنج سال می تواند پرونده شما را مرور کرده و تصمیم بگیرد که آیا شما هنوز هم از شرایط پناهندگی برخوردار هستید یا خیر. اگر شرایط شما تا پایان این پنج سال تغییری نکرده باشد، شما می توانید درخواست اقامت دائم (ILR) بکنید. این روایت به شما اجازه خواهد داد تا زمانیکه بخواهید، حق اقامت در بریتانیا را داشته باشید. شما باید چنین درخواستی را پیش از اتمام 5 سال ارائه دهید.

2- ممکن است درخواست پناهجویی شما را رد کنند اما به شما حمایت انسان دوستانه (HP) اعطا کنند. چنین تصمیمی ممکن است به این دلیل باشد که شما از شرایط لازم برای پناهندگی برخوردار نیستید اما اگر به کشور مبداء خود بازگردید، در خطر آزار و اذیت قرار بگیرید. اگر از حمایت انسان دوستانه برخوردار شوید می توانید تا 5 سال و حد اقل تا زمانیکه 17 سال و نیمه بشوید در بریتانیا بمانید. وزارت کشور و یا همان هوم آفیس در طی این پنج سال می تواند پرونده شما را مرور کرده و تصمیم بگیرد که آیا شما هنوز هم از شرایط برخورداری از حمایت های انسان دوستانه برخوردار هستید یا خیر. اگر شرایط شما

تا پایان این پنج سال تغییری نکرده باشد، شما می توانید درخواست اقامت دائم (ILR) بکنید. این روایتید به شما اجازه خواهد داد تا زمانی که بخواهید، حق اقامت در بریتانیا را داشته باشید. شما باید چنین درخواستی را پیش از اتمام 5 سال ارائه دهید.

3- ممکن است درخواست پناهنجوبی شما را رد کنند اما اجازه اقامت مخصوص پناهنجویان خردسال بی سرپرست (UASC) را به شما بدهند. این تصمیم ممکن است به این دلیل باشد که شما از شرایط لازم برای پناهنجوبی برخوردار نیستید اما اگر قرار باشد به کشور خود بازگردید، وزارت کشور در مورد شرایط زندگی و امنیت شما در آنجا نگران است. این اجازه اقامت برای مدت 30 ماه و یا حد اقل تا زمانی که به سن 17 سال و نیمی برسد، هر کدام که کوتاهتر باشد، صادر خواهد شد. هنگامی که به پایان اجازه اقامت خود به عنوان پناهنجوی خردسال بی سرپرست می رسید ممکن است بتوان برای تمدید این اجازه اقامت درخواست نمود.

4- ممکن است درخواست پناهنجوبی شما را رد کنند و اجازه اقامت از نوع پناهنجوبی خردسال بی سرپرست نیز به شما ندهند زیرا اطمینان داشته باشند که شما در صورت بازگشت به کشورتان در امان خواهید بود و از شما مراقبت خواهد شد.

اگر از تصمیمی که مسئول پروندهتان برای شما گرفته راضی نیستید، مجاز خواهید بود که به دادگاه مرحله اول (بدوی) (بخش مهاجرت و پناهنجوبی) درخواست استیناف دهید. مسئول پروندهتان به شما توضیح خواهد داد شما چگونه و در چه فاصله زمانی می توانید این کار را انجام دهید. وکیل شما می تواند در مورد اینکه آیا دلایل کافی برای استیناف دارید یا خیر، و همچنین در باره میزان شانس موفقیتتان، شما را راهنمایی کند. وکیل شما همچنین اقدامات اداری لازم را انجام داده و اطمینان حاصل خواهد نمود که درخواست شما به موقع به دادگاه مرحله اول (بخش مهاجرت و پناهنجوبی) برسد. شما اجازه خواهید داشت تا زمان به پایان رسیدن مرحله استیناف، در بریتانیا بمانید. این مرحله باید 6 هفته به طول بیانجامد اما ممکن است به طور قابل ملاحظه ای طولانی تر شود. دادگاه های استیناف معمولاً در نیوپورت برگزار می شوند، اما می توانند در نقاط دیگر نیز برگزار گردند. نامه وزارت کشور به شما در باره درخواست استینافتان، به شما خواهد گفت که در چه زمانی و به کجا مراجعه کنید. سرپرست شما مراقب خواهد بود که شما در زمان لازم به محل مورد نظر بروید.

اگر در مرحله استیناف یا تجدید نظر، درخواست شما رد شود، مجبور خواهید بود بریتانیا را ترک کنید. ممکن است بتوانید برای بازگشت داوطلبانه به کشورتان از وزارت کشور کمک بگیرید:

خدمات بازگشت داوطلبانه به کشور

تلفن: 0300 004 0202

ساعات کار: دوشنبه تا جمعه، 9 صبح تا 5 عصر

<https://www.gov.uk/return-home-voluntarily/apply>

اگر خودتان داوطلبانه این کشور را ترک نکنید، وزارت کشور می تواند شما را به کشورتان بازگرداند.

اما اگر در مرحله استیناف در دادگاه برنده شوید، به شما پناهنجوبی اعطا خواهد شد. آنگاه شما می توانید تا 5 سال در بریتانیا بمانید و سپس درخواست اجازه اقامت دائم نمایید. به شما مدرک شناسایی مسافرتی داده خواهد شد و شما می توانید به تمام کشورها به جز کشوری که از آن به اینجا پناهنده شده اید، سفر کنید. بعداً شما قادر خواهید بود برای تابعیت بریتانیا درخواست کنید. برای جزئیات بیشتر در مورد چگونگی درخواست به وبسایت زیر مراجعه فرمایید:

<https://www.gov.uk/becoming-a-british-citizen>

حقوق شما

شما از حقوق قانونی برخوردار هستید. در طی مدتی که درخواست پناهجویی شما در حال بررسی می باشد و پس از آن اگر به شما پناهندگی اعطا شود، موارد زیر رایگان در اختیار شما قرار خواهد گرفت:

- محل امنی برای زندگی و یک فرد بزرگسال که مسئول مراقبت از شما باشد.
- غذا، پوشاک، و اقلام دیگر مورد نیاز برای زندگی، مانند لوازم مدرسه یا کالج.
- مراقبت های پزشکی در صورت نیاز. این مراقبت شامل برخورداری از خدمات بهداشت ملی (NHS) مانند پزشک، بیمارستان، دندانپزشک و بینایی سنجی می باشد.
- تحصیل در مدرسه یا کالج محلی.
- تحصیل در دانشگاه در صورتیکه به شما پناهندگی یا اجازه اقامت دائم داده شده باشد و نیز بر همان پایه که دانشجویان انگلیسی ارزیابی می شوند، اگر از شرایط لازم برای ورود به دانشگاه برخوردار باشید (ممکن است مجبور بشوید برخی از هزینه ها را پرداخت کنید).
- حق کار کردن در بریتانیا.

در صورتیکه از هر یک از خدماتی که دریافت می کنید راضی نباشید، حق دارید در مورد آن شکایت کنید. مثلاً اگر در مورد محل اقامت تان مشکلی جدی وجود داشته باشد که پس از مطرح کردن آن با سرپرستان نتوان مشکل مزبور را حل کرد، می توانید درخواست کنید به محل دیگری منتقل شوید.

مسئولیت های شما

شما هم مسئولیت هایی دارید. در طی مدتی که شما در بریتانیا زندگی می کنید از شما انتظار می رود به قوانین و فرهنگ ما احترام بگذارید. میان آنچه شما در کشور زادگاهتان به آن عادت داشته اید و قوانین و فرهنگ ما در بریتانیا تفاوت هایی وجود خواهد داشت.

برخی تفاوت های مهم مربوط به سنینی می شود که شما در بریتانیا در آن مجاز به انجام کارهای بخصوصی خواهید بود. بعضی از مواردی که ممکن است بر روی شما تأثیر بگذارد، به شرح زیر خواهد بود:

- رانندگی موتور گازی (با ظرفیت موتور کمتر از 50 سی سی): از سن 16 سالگی (نیاز به دریافت گواهینامه دارد).
- رانندگی موتور سیکلت یا اتوموبیل: از 17 سالگی (نیاز به گرفتن گواهینامه دارد).
- خریدن مشروب الکلی در میخانه ها (و یا همان پاب) و فروشگاه ها: از 18 سالگی (ممکن است نیاز به نشان دادن مدرک شناسایی داشته باشید).
- رفتن به پاب بدون همراهی یک بزرگسال تا ساعت 9 شب: از 14 سالگی (اجازه خرید یا نوشیدن مشروب الکلی ندارد، اما می تواند مشروب غیر الکلی و غذا بخرد).
- نوشیدن مشروب الکلی در پاب به عنوان بخشی از غذا، در صورتیکه به همراه یک بزرگسال باشد: از سن 16 سالگی (فقط به خرید یک نوشیدنی الکلی مانند یک آجو، شراب، و یا شراب سیب محدود می باشد).
- داشتن رابطه جنسی: از 16 سالگی (اگر با فردی زیر 13 سال رابطه جنسی داشته باشد، حتی اگر با رضایت وی هم باشد، تجاوز جنسی محسوب می شود).
- خریدن سیگار: از 18 سالگی
- ازدواج کردن: از 16 سالگی اگر با رضایت والدین باشد، در غیر اینصورت از 18 سالگی

- مسافرت با اتوبوس/قطار به عنوان خردسال و دریافت تخفیف: تا سن 16 سال (از 16 سالگی به بعد باید به عنوان بزرگسال بلیط خرید و یا اینکه در سنین 16 و 17 سالگی می توانید با تهیه کارت مخصوص سفر با قطار، هنگام خریدن بلیط قطار، تخفیف دریافت کنید)
- زندگی مستقل: حداقل سن مجاز 16 سالگی می باشد و باید کلاس یازدهم دبیرستان و یا معادل آن را تمام کرده باشد (مددکار مسئول امور شما پس از گفتگو با شما تصمیم خواهد گرفت آیا زندگی مستقل برایتان مناسب خواهد بود و در صورتیکه اینطور باشد از چه سنی مجاز به انجام آن خواهید بود).
- مصرف مواد مخدری که بدون نسخه پزشک باشد: چنین کاری در هر سنی غیر قانونی می باشد.
- استفاده و یا تهدید به استفاده از سلاح و یا اعمال خشونت نسبت به هر شخصی: چنین کاری در هر سنی غیر قانونی می باشد.

نقش زنان در جامعه نیز ممکن است در بریتانیا در مقایسه با کشور شما متفاوت باشد. در بریتانیا مردان و زنان با هم مساوی هستند. شما باید همیشه مراقب باشید که در بریتانیا نسبت به خانم ها محترمانه و مؤدبانه رفتار کنید. این موضوع به ویژه در خانه که به احتمال زیاد سرپرست مراقبت از شما یک خانم خواهد بود، خیلی مهم است (لطفاً برای درک هر چه بهتر این مطلب به بخش بعدی مراجعه نمایید). عموماً خانم ها در بریتانیا به تنهایی مسئول اداره امور خانه هستند و نحوه برخورد و رفتار با آنها نباید به هیچوجه با زنانی که با یک مرد زندگی می کنند و یا با مردی که به تنهایی زندگی می کند، تفاوت داشته باشد. در مواردی که یک مرد و یک زن با یکدیگر زندگی می کنند و در امور خانه با یکدیگر شریک هستند، متداول است که هر دوی آنها با هم در انجام کارهای روزمره خانه مشارکت داشته باشند. شما هم باید انتظار داشته باشید که در انجام اینگونه کارها فعالانه شرکت کنید. کمک داوطلبانه در انجام امور روزمره خانه نشانه ادب و نزاکت است. اگر شما با سرپرست خود و خانواده وی با ادب و احترامی که آنها از شما انتظار دارند، رفتار نکنید و سپس علیرغم انجام گفتگوهایی که در مورد مشکلاتی که رفتار شما ایجاد کرده است، باز هم روش و رفتار شما بهبود پیدا نکند، سرپرست شما این حق را دارد که به سازمان خدمات کودکان اطلاع دهد وی دیگر بیش از این مایل نیست سرپرست شما باشد. اگر چنین موردی پیش بیاید ابتدا به شما اخطار داده خواهد شد و سپس شما را به محل اقامت دیگری انتقال خواهند داد. گاهی اوقات انجام چنین کاری ممکن است سبب شود که شما به شهر دیگری در استان همپشایر و یا به ناحیه دیگری در بریتانیا انتقال داده شوید.

مسکن: مکانی امن برای زندگی

هنگامی که درخواست پناهجویی می کنید، وزارت کشور اطلاعات مربوط به شما را در اختیار سازمان محلی خدمات کودکان قرار می دهد. این سازمان بخشی از دولت است که مسئول مراقبت از کودکان بدون سرپرست می باشد. سازمان خدمات کودکان مکانی امن برای زندگی شما پیدا می کند و نیز امور شما برای دستیابی به چیزهای دیگری که برای زندگی در بریتانیا به آنها نیاز دارید را هم سازماندهی می کند. آنها برای شما یک مددکار اجتماعی تعیین می کنند که شما می توانید با وی در مورد هر چه که مربوط به مراقبت های روزانه از شما می شود، صحبت کنید. گاهی اوقات به این گروه از کودکان، کودکان «تحت مراقبت» یا «تحت سرپرستی» (“looked after” or “in care”) گفته می شود.

احتمالاً شما را تحت مراقبت یک سرپرست قرار می دهند. این فرد شخصی است که یک کمک هزینه ثابت (یک مبلغ ثابت) از سازمان خدمات کودکان دریافت می کند تا از کودکانی که سرپرست ندارند، مراقبت و مواظبت نماید. شما هم به عنوان بخشی از خانواده این شخص زندگی خواهید کرد. کمک هزینه ای که سرپرست شما دریافت خواهد کرد به منظور تأمین تمامی مایحتاج اصلی شما مانند غذا، لباس های مورد نیاز، لوازم بهداشتی، رفت و آمد، قلم/مداد و لوازم التحریر و وسایل مربوط به مدرسه مصرف خواهد شد. این مبلغ همچنین برای مخارج تفریحی مثلاً رفتن به سینما هم خواهد بود. نوع و تعداد اینگونه تفریحات توسط سرپرست شما تصمیم

گرفته خواهد شد و ممکن است میان سرپرست ها و خانواده ها در این مورد تفاوت هایی باشد. بنابراین نوجوان دیگری که با یک سرپرست دیگر زندگی می کند ممکن است برنامه های تفریحی متفاوتی نسبت به شما داشته باشد. به شما این فرصت داده خواهد شد که اقلام یا تفریحات بخصوصی را که دوست دارید درخواست کنید. اما این به سرپرست شما بستگی دارد که بپذیرد یا خیر، زیرا آنچه شما می خواهید ممکن است همیشه ممکن و میسر نباشد. به خاطر سپردن این نکته مهم است که کمک هزینه ای که سرپرست شما دریافت می کند برای تهیه اقلامی است که شما واقعاً به آنها نیاز دارید نه اینکه بخواهید با مبلغ مزبور، اقلام لوکسی خریداری کنید، که ممکن است شما آنها را بخواهید اما واقعاً به آنها نیاز نداشته باشید. مثلاً این مبلغ برای خرید یک کفش ورزشی خیلی گران و یا آخرین مدل گوشی تلفن همراه در نظر گرفته نشده است. برخی از سرپرست ها ممکن است پول هفتگی به شما بدهند که هر طور مایل باشید آن را خرج کنید. اما بعضی از سرپرست ها ممکن است چنین کاری انجام ندهند زیرا آنها تمام پولی را که دریافت می کنند برای خرید مایحتاج شما استفاده کرده اند. اگر به لوازمی نیاز دارید که سرپرست تان به شما نداده است، نباید از گفتن آن به سرپرستان بترسید. اما باید مراقب باشید که فقط چیزهایی را درخواست کنید که اساسی و ضروری هستند. سرپرست ها مجبور نیستند وسایل لوکس و گران قیمت برای شما تهیه کنند.

برخی اطلاعات مربوط به گذشته شما از قبیل کشوری که از آن به اینجا سفر کرده اید، زبان هایی که به آن صحبت می کنید و مذهب شما را به سرپرستان گفته اند. دلیل گفتن این مطالب این است که سرپرست شما بتواند با توجه به زمینه فرهنگی شما آنچه در ارتباط با آن، مورد نیازتان می باشد در اختیار شما قرار دهد. برای مثال ممکن است شما قادر به خوردن غذاهای بخصوصی نباشید، ممکن است به لباس هایی با سبکی خاص نیاز داشته باشید و یا اینکه مایل باشید برای عبادت به مکان های بخصوصی بروید. اگر در ارتباط با مذهب خود به چیزهای بخصوصی نیاز دارید که برای شما فراهم نشده است، باید آن را درخواست کنید. سازمان خدمات کودکان در مواقعی که برایشان امکان پذیر باشد سعی دارند کودکان را به خانواده هایی بدهند که دارای زمینه فرهنگی مشابهی می باشند، اما در همپسایر به دلیل فقدان سرپرست هایی که از فرهنگ های گوناگونی آمده باشند، انجام چنین کاری همیشه امکانپذیر نیست.

اگر از محل زندگی تان ناراضی هستید، باید در ابتدا با سرپرست خود صحبت کنید. اگر مشکل شما حل نشده باقی بماند، درخواست کنید با مددکار اجتماعی خود صحبت کنید. وی ممکن است فوراً برای صحبت با شما در دسترس نباشد بخصوص اگر بخواهید شبها یا در طی تعطیلات آخر هفته با آنها صحبت کنید. بنابراین باید صبور باشید. اگر واقعاً تلاش خود را برای حل مشکلاتی که با سرپرستان دارید کرده اید و واقعاً ناراضی هستید، این اجازه را دارید که تقاضای انتقال به خانه سرپرست دیگری را بکنید.

اگر سن شما بین 16 و 18 می باشد ممکن است به جای زندگی در خانه سرپرست، به شما پیشنهاد کنند در خانه های تحت حمایت زندگی کنید. این خانه ها مکان هایی هستند که می توانید در آنها با استقلال بیشتر و بدون اینکه یک فرد بزرگسال دائماً از شما مراقبت کند، زندگی کنید، اما در آنجا هنوز هم اگر به کمک نیاز داشته باشید، افراد بزرگسالی برای حمایت از شما وجود دارند. اگر مددکاران احساس کند که این نوع مکان های زندگی برای شما مناسب می باشد حتماً در این مورد با شما صحبت خواهد کرد.

پایان مرحله سرپرستی

سازمان خدمات کودکان تا زمانی که شما حد اقل به سن 21 سالگی برسید به حمایت خود از شما ادامه خواهد داد. اگر شما مشغول تحصیل یا طی دوره آموزشی حرفه ای هستید، حمایت آنها از شما تا پایان این مرحله ادامه خواهد داشت. یک تغییر بزرگ این خواهد بود که شما در سن 18 سالگی بسته به وضعیت مهاجرتی تان، می توانید از اداره تأمین هزینه ها درخواست هزینه مسکن و زندگی کنید. به تدریج که به تولد 18 سالگی تان نزدیک می شوید،

مددکار اجتماعی شما هر گونه تغییراتی که در وضعیت تان قرار است رخ بدهد را به شما توضیح خواهد داد و به شما در پرکردن هر گونه پرسشنامه که لازم باشد، کمک خواهد کرد.

مراقبت های پزشکی

شما مجاز هستید از هر گونه مراقبت های پزشکی که ممکن است به آن نیاز داشته باشید از طریق خدمات ملی بهداشت (NHS) استفاده کنید. شما مجبور به پرداخت هزینه های درمان نیستید. سازمان ملی خدمات بهداشت و یا همان ان. اچ. اس در بریتانیا مراقبت های پزشکی را برای مردم فراهم می سازد. شما هم مانند هر شهروند دیگر انگلیسی از همان حقوق برای استفاده از این خدمات برخوردار هستید. شما از طریق ان. اچ. اس. می توانید به خدمات زیر دسترسی داشته باشید:

- پزشک (پزشک عمومی یا همان جی پی شما) که می توانید در مورد هر گونه مشکل پزشکی خود با وی صحبت کنید. تمام صحبت های میان شما و پزشک عمومی تان محرمانه خواهد بود.
- نسخه برای داروهای مورد نیاز شما. پزشک عمومی تان نسخه ای به شما می دهد (که یک تکه کاغذ مخصوص می باشد) و می توانید آن را به دارخانه برده و داروی مورد نیاز خود را دریافت کنید. شما مجبور به پرداخت هزینه دارو نیستید.
- یک پرستار برای راهنمایی در مورد موضوعات پزشکی جزئی، مانند پیشگیری از بارداری و امور بهداشتی در روابط جنسی.
- خدمات مشاوره / بهداشت روانی – اگر در کشور زادگاهتان تجربه تلخ و اسفناکی داشته اید، می توانید با فردی که در این زمینه تخصص دارد، در مورد حادثه مزبور یا هر مشکل دیگری صحبت کنید.
- دندانپزشک.
- بینایی سنج – برای تست مجانی چشم و تعیین شماره عینک.
- بیمارستان ها، از جمله بخش اورژانس.

مددکار یا سرپرست تان می تواند به شما در دسترسی به خدمات فوق کمک کند. اگر در موقع ملاقات با پزشک برای امور درمانی نیاز به مترجم دارید، مددکار تان می تواند با خدمات مربوطه تماس گرفته و ترتیب این کار را برای شما بدهد.

تحصیلات

شما مجاز هستید به طور رایگان تا سن 19 سالگی بسته به سن تان در مدرسه یا کالج تحصیل کنید. اگر به شما پناهندگی اعطا شود، تحصیل را می توانید تا سن 21 سالگی نیز ادامه دهید و سپس ادامه تحصیل حتی ممکن است به مراحل پس از آن نیز بسط داده شود و تحصیلات دانشگاهی را هم شامل شود (ممکن است برخی از هزینه ها را خودتان بپردازید).

شما در مدرسه یا کالج محل تحصیل خواهید کرد. شما هم از همان حق تحصیلی برخوردار هستید که دیگر کودکان هم سن شما از آن بهره مند هستند. سیستم آموزشی بریتانیا با آنچه در کشور زادگاهتان داشته اید تفاوت هایی دارد. برخی از این تفاوت ها به شرح زیر می باشد:

مدارس

- در بریتانیا تحصیل برای تمام کودکان بین 5 تا 16 سال اجباری است.
- پس از رسیدن به سن 16 سال، شما می‌توانید تحصیلات خود را در آنچه مرحله ششم نامیده می‌شود و یا کالج ادامه بدهید. در این مرحله هر کسی می‌تواند تحصیلات خود را ادامه بدهد و یا اینکه آموزش‌های کاری ببیند و این مرحله تا پایان سال تحصیلی که وی در آن به 18 سالگی می‌رسد، ادامه خواهد یافت.
- مدارس که کودکان 5 تا 11 ساله در آن تحصیل می‌کنند، مدرسه ابتدایی نامیده می‌شود. گاهی اوقات برای کودکان 5 تا 7 سال مدارس جداگانه وجود دارد که دبستان نوباوگان نامیده می‌شود و برای کودکان 7 تا 11 سال نیز مدارس جداگانه‌ای به نام دبستان خردسالان موجود می‌باشد.
- مدارس که برای دانش‌آموزان بین 11 تا 16 ساله وجود دارد، دبیرستان نامیده می‌شود. بعضی از دبیرستان‌ها بخش دو ساله کالج یا همان مرحله ششم (sixth form) را نیز دارا می‌باشند که بدان معناست که آنها دارای دانش‌آموزان 16 تا 18 سال نیز می‌باشند.
- بودجه بیشتر مدارس توسط دولت تأمین می‌شود و آنها توسط مقامات محلی دولتی اداره می‌شوند. این نوع مدارس را مدارس تحت پوشش (maintained) می‌نامند. اما مدارس دیگری هم وجود دارند که اگرچه بودجه آنها توسط دولت تأمین می‌شوند اما به طور مستقل اداره می‌شوند. این مدارس را آکادمی یا مدارس آزاد (academy / free school) می‌نامند. تحصیل در مدارس تحت پوشش، آکادمی‌ها و مدارس آزاد برای دانش‌آموزان رایگان می‌باشد.
- برخی مدارس هم در بریتانیا هستند که برای تحصیل در آنها باید شهریه پرداخت. اینگونه مدارس را خصوصی (private) می‌نامند.
- بیشتر مدارس مختلط هستند (یعنی دختران و پسران در کنار هم تحصیل می‌کنند). اما برخی از مدارس هم (بیشتر در سطح دبیرستان) فقط دخترانه و یا فقط پسرانه هستند.
- برخی از مدارس مربوط به اعتقادات دینی بخصوصی هستند مانند مدارس کاتولیک و یا مدارس وابسته به کلیسای انگلستان.
- اکثر مدارس دارای یونیفورم هستند.
- شما را برطبق سن تان در کلاس مربوطه قرار می‌دهند نه بر اساس سوابق تحصیلی تان و یا اینکه تا چه اندازه در بعضی از دروس موفق هستید و یا اینکه چقدر خوب به زبان انگلیسی صحبت می‌کنید.
- در پایان هر سال بدون توجه به اینکه تا چه اندازه در امور تحصیلی تان موفق بوده‌اید، شما را به کلاس سال بعد می‌فرستند. چیزی به نام «رد شدن در سال تحصیلی» در بریتانیا وجود ندارد. و چیزی به نام «تکرار یک سال تحصیلی» هم در بریتانیا وجود ندارد.
- در کلاس یازدهم هنگامی که اکثر دانش‌آموزان به سن 16 سالگی رسیده‌اند، امتحانات جی.سی.اس. ایی که مدرک دیپلم پایان دوره متوسط یا دبیرستان است (GCSE) برگزار می‌کند. اکثر دانش‌آموزان حدود 10 موضوع درسی را برای مطالعه و امتحان دادن بر می‌دارند. کسب این مدارک تحصیلی مهم است زیرا شما را قادر می‌سازد که به تحصیل خود در کالج ادامه دهید و یا بتوانید پس از ترک تحصیل در بریتانیا شغلی برای خود پیدا کنید.
- مدارک تحصیلی دیگری هم به جای جی.سی.اس. ایی هستند، مثلاً بی.تک (BTECs). مدرسه شما در مورد اینکه کدامیک از این انتخاب‌ها برایتان بهتر است و اینکه چند موضوع درسی را باید بردارید با شما گفتگو خواهد کرد.

متأسفانه زورگویی و نژاد پرستی گاهی اوقات در مدارس همپیشایر اتفاق می‌افتد. اما این رفتار، قابل قبول نیست و خیلی جدی با آن برخورد خواهد شد. زورگویی و نژادپرستی می‌تواند سبب غم و غصه فراوانی بشود. اگر برای شما چنین اتفاقی بیافتد، باید فوراً آن را به یکی از آموزگاران خود گزارش کنید. اگر مشکل حل نشد، حتماً باید به معلمین خود اطلاع دهید که این مشکل کماکان باقی است. همچنین سازمان‌هایی هستند که شما می‌توانید در مورد زورگویی و تمسخر و نژادپرستی با آنها صحبت کنید:

▪ «چایلد لاین» (Childline)، خط مخصوص کودکان یک خط تلفن رایگان کمک و راهنمایی که هر روز 24 ساعت باز است. شما هر زمان که بخواهید می‌توانید با یک مشاور متخصص در این زمینه گفتگو کنید.

تلفن: 0800 1111 وبسایت: www.childline.org.uk

▪ «کید اسکوپ» (Kidscape) سازمانی است که در مورد زورگویی و تمسخر راهنمایی‌هایی را در اختیارتان می‌گذارد.

وبسایت: www.kidscape.org.uk

در مدارس بریتانیا برگزاری دعای روزانه الزامی است و گاهی اوقات آن را دعای گروهی می‌نامند. این دعا باید تا حد زیادی بر پایه مسیحیت باشد. برگزاری دعا می‌تواند بخشی از برنامه زمان گردهمایی مدرسه (assembly) باشد که این زمانی است که با تمام دانش آموزان مدرسه و با دانش آموزان یک سال تحصیلی مخصوص در آن مدرسه گرد هم می‌آیند. همچنین این دعا می‌تواند در کلاس و توسط معلم آن کلاس اجرا شود (در مدارس ابتدایی) و یا توسط مربی عمومی که (در دبیرستان) تیوتر نامیده می‌شود به اجرا درآید. اگر شما ترجیح می‌دهید که در این دعای روزانه شرکت نکنید، شاید به این دلیل که مذهب دیگری دارید، این اجازه را خواهید داشت که در آن جمع شرکت نکنید. اگر مایل نیستید در دعای دسته جمعی شرکت کنید باید این مطلب را به اطلاع معلم دبستان و یا مربی عمومی خود در دبیرستان برسانید.

اگر مایلید در طی ساعات حضور در مدرسه، چه به تنهایی و چه با گروهی از دانش آموزان که هم مذهب شما هستند، مکانی آرام برای دعا کردن داشته باشید، مدرسه شما می‌تواند اطاق مناسبی را در اختیارتان بگذارد. این اطاق می‌تواند در طی سال و یا فقط برای زمان خاصی، مثلاً ماه رمضان در اختیار شما قرار بگیرد.

اگر دوست دارید در خارج از ساعات مدرسه به مکان‌های عبادت مورد علاقه تان بروید، مددکار اجتماعی راهنمای شخصی تان می‌تواند شما را راهنمایی کند که چه عبادتگاه‌هایی نزدیک محل زندگی شما وجود دارد.

همچنین شما مجازید برای بزرگداشت جشن‌های مهم مذهبی تان، مانند عید، از مدرسه درخواست مرخصی کنید. (معمولاً برای هر جشنی می‌توان یک روز از مدرسه مرخصی گرفت). این کار به شما اجازه می‌دهد که در صورت تمایل، بتوانید برای برگزاری مراسم، در عبادتگاه مورد نظرتان حضور یابید.

کالج‌هایی برای ادامه تحصیلات

کالج‌های ادامه تحصیلات طیف گسترده‌ای از شاخه‌های مختلف تحصیلی را شامل می‌شوند. برخی از این شاخه‌ها جنبه آکادمیک دارند و در نهایت به کسب جی سی اس ایی و یا ای - لول (A-Level or GCSE) منتهی شده و پس از آن می‌توان در دانشگاه به ادامه تحصیلات پرداخت. برخی از شاخه‌ها هم جنبه حرفه و شغل دارند (مهارت‌های مورد نیاز برای یک حرفه یا شغل خاص مانند مکانیکی یا آرایشگری را آموزش می‌دهند) و به کسب مدرک ان وی کیو (NVQ) که گواهی حرفه ای ملی می‌باشد و جی ان وی کیو (GNVQ) که گواهی عمومی حرفه ای ملی می‌باشد منتهی می‌شوند. برخی از دوره‌های آموزش حرفه ای هم می‌توانند منتهی به ادامه تحصیلات در دانشگاه شوند. همچنین دوره‌هایی هستند که به شما کمک می‌کنند زبان انگلیسی را بهتر یاد بگیرید و دوره‌های ایی سول (ESOL) یعنی انگلیسی برای سخنگویان به زبان‌های دیگر، نامیده می‌شود. شما می‌توانید در هر یک از شاخه‌های فوق که مورد علاقه شما می‌باشد ثبت نام کنید، اما ممکن است برای ورود به بعضی دوره‌ها نیاز به شرایط خاصی باشد که در آن صورت باید برای تحصیل در آن شاخه‌ها از شرایط مورد نظر برخوردار باشید.

دوره های آموزشی می توانند تمام وقت یا پاره وقت باشند. می توان به طور پاره وقت کار کرد و به طور همزمان تحصیل را هم ادامه داد. اگر به شما پناهندگی داده شده باشد و یا جزء حمایت های انساندوستانه قرار گرفته باشید و یا در گروه پناهجویان خردسال تنها گذاشته بشوید، تحصیل در بیشتر دوره های کالج یا مرحله ششم رایگان خواهد بود. اگر پناهجو بوده و منتظر دریافت تصمیم وزارت کشور هستید، در صورتیکه بین 16 تا 18 سال داشته باشید، این دوره ها برای شما رایگان خواهد بود. اما اگر سن تان بیشتر باشد امکان دارد مجبور به پرداخت شهریه تحصیلی بشوید.

سازمان های تخصصی وجود دارند که می توانند در مورد ادامه تحصیلات شما را راهنمایی کنند. آدرس آنها به شرح زیر است:

Coram Children's Legal Centre
Wellington House
4th Floor
90-92 Butt Road
Colchester
CO3 3DA

London Office:
Coram Children's Legal Centre
Coram Community Campus
41 Brunswick Square
London
WC1N 1AZ

سازمان کورم (Coram) به طور رایگان از طریق ایمیل در مورد حقوق پناهندگان و مهاجران جوان، از جمله در مورد دستیابی به تحصیلات عالی و ادامه تحصیل شما را راهنمایی می کند. آنها همچنین دارای اطلاعاتی در مورد دستیابی به ادامه تحصیلات و تحصیل در سطح دانشگاه و از جمله هزینه های مربوطه هستند که شما می توانید این اطلاعات را دانلود کنید.

mcpadvice@coramclc.org.uk

ایمیل این سازمان:

و آدرس وبسایت آن به شرح زیر است:

<https://www.childrenslegalcentre.com/resources/higher-education-refugees-migrants/>

Refugee Council,
Children's Advice Project,
Christopher Wren Yard,
115 High Street,
Croydon,
CR0 1QG

ایمیل: children@refugeecouncil.org.uk

شماره تلفن دریافت راهنمایی: 02073461134 (دوشنبه تا جمعه از ساعت 9:00 صبح تا 5:00 عصر)

دانشگاه ها

هنگامی که به سن 18 سالگی می رسید، می توانید درخواست ادامه تحصیلات در دانشگاه و یا سطوح عالی کنید. در این مرحله دیگر محدودیت حد اکثر سن وجود ندارد. شما باید از شرایط لازم برای ورود به دانشگاه برخوردار باشید. این شرایط بسته به دانشگاه و نوع رشته تحصیلی مورد نظر شما، تفاوت دارد. کالج تان قادر خواهد بود در مورد چگونگی درخواست تحصیل در دانشگاه و شرایط مورد نیاز، شما را راهنمایی کند. آنها همچنین می توانند در مورد کسب اطلاعات در باره دانشگاه های مختلفی که رشته مورد علاقه شما را تدریس می کنند نیز به شما کمک کنند به طوری که شما بتوانید تصمیم بگیرید به کدامیک از این دانشگاه ها درخواست ثبت نام بفرستید. اگر شما به طور کامل در این کشور ساکن شده اید از نظر پرداخت شهریه با شما هم درست مانند دیگر دانشجویان انگلیسی رفتار خواهند کرد. اگر دارای اجازه اقامت از نوع پناهجوی خردسال بی سرپرست و یا از نوع کمک های بشر دوستانه هستید، بنا به وضعیت شخصی تان، تصمیمی در باره حمایت مالی از شما گرفته خواهد شد. اگر جزء افرادی باشید که در پرونده شان گزینه حقوقی دیگری باقی نمانده است، هزینه تحصیل در دانشگاه برایتان تأمین نخواهد شد.

کار در بریتانیا

اگر درخواست پناهجویی داده اید و منتظر دریافت تصمیم از مقامات هستید، اگر حد اقل 13 سال سن داشته باشید می توانید شش ماه پس از درخواست پناهجویی، کار کنید اما برای کار باید اجازه کار داشته باشید. برای گرفتن این اجازه باید شخصاً در دفتر وزارت کشور یا همان هوم آفیس درخواست بدهید.

اگر به شما پناهندگی داده شود و یا شامل حمایت های انسان دوستانه یا پناهجویان خردسال بی سرپرست بشوید و حداقل 13 سال داشته باشید، حق کار در بریتانیا خواهید داشت. دیگر به داشتن برگه اجازه کار، نیازی نخواهید داشت.

در مورد تعداد ساعات و زمانی که می توانید کار کنید قوانینی وجود دارد. اگر 16 سال یا کمتر سن داشته باشید و هنوز در مدرسه تحصیل می کنید این قوانین شامل حالتان می شود. این قوانین برای حمایت از شما گذاشته شده و هدف این است که به علت میزان ساعات کار شما، لطمه ای به تحصیلتان وارد نشود.

13 تا 14 ساله ها

- در طی ترم تحصیلی می توانید تا 12 ساعت در هفته و در طی تعطیلات تا 25 ساعت در هفته کار کنید.
- ساعات کار شما نباید قبل از 7 صبح یا بعد از 7 شب باشد.
- در روزهایی که به مدرسه می روید نباید بیش از 2 ساعت کار کنید. فقط یک ساعت از آن می تواند پیش از شروع مدرسه باشد.
- در روزهای شنبه می توانید حد اکثر 5 ساعت در روز کار کنید.
- در روزهای یکشنبه می توانید حد اکثر 2 ساعت کار کنید.
- در زمان تعطیلات مدرسه می توانید تا 5 ساعت در روز کار کنید اما میزان کار شما نباید بیش از 25 ساعت در هفته بشود.

15 تا 16 ساله ها

- در طی ترم تحصیلی می توانید تا 12 ساعت در هفته و در طی تعطیلات تا 35 ساعت در هفته کار کنید.
- ساعات کار شما نباید قبل از 7 صبح یا بعد از 7 شب باشد.

- در روزهایی که به مدرسه می روید نباید بیش از 2 ساعت کار کنید. فقط یک ساعت از آن می تواند پیش از شروع مدرسه باشد.
- در روزهای شنبه می توانید حد اکثر 8 ساعت در روز کار کنید.
- در روزهای یکشنبه می توانید حد اکثر 2 ساعت کار کنید.
- در زمان تعطیلات مدرسه می توانید تا 8 ساعت در روز کار کنید اما میزان کار شما نباید بیش از 35 ساعت در هفته بشود.

در بریتانیا برای کارگران 16 ساله و بزرگتر که به سن ترک تحصیل رسیده اند (شما در آخرین جمعه ماه ژوئن یعنی زمانی که تا پایان تعطیلات تابستان 16 ساله بشوید به سن ترک تحصیل می رسید) یک حداقل دستمزد وجود دارد. کارفرماها نباید به شما کمتر از حداقل دستمزد بپردازند. این مبلغ در حال حاضر 4/55 پوند در ساعت برای 16 و 17 ساله هاست و 6.45 پوند در ساعت برای 18 تا 20 ساله ها می باشد. این میزان ها هر سال ممکن است تغییر کنند.

اگر سن شما 16 سال یا بیشتر است شما به شماره بیمه ملی (National Insurance Number) نیاز دارید. این شماره نشان می دهد که شما می توانید در بریتانیا کار کنید و همچنین داشتن آن برای درخواست دریافت کمک هزینه ها نیز ضروری است.

اگر 16 سال و یا بیشتر دارید و واجد شرایط دریافت شماره بیمه ملی هستید، مددکار اجتماعی شما می تواند برایتان درخواست دریافت این شماره را بکند. واجد شرایط بودن شما بستگی به وضعیت پناهندگی تان دارد. اگر به شما پناهندگی اعطا شده، و یا شامل اجازه اقامت مخصوص کمک های انساندوستانه و یا پناهجویان خردسال بی سرپرست بشوید، می توانید شماره بیمه ملی دریافت کنید. اگر هنوز منتظر دریافت تصمیم در مورد درخواستان هستید و 6 ماه از درخواست شما گذشته است، می توانید این شماره را بگیرید اما به اجازه کار نیز نیاز خواهید داشت. اگر تصمیم در مورد شما پیش از اتمام 6 ماه گرفته شود، مادامی که یکی از تصمیم های فوق الذکر برایتان گرفته شود، می توانید بدون داشتن برگه اجازه کار، شماره بیمه ملی دریافت کنید.

شماره بیمه ملی شما ترکیبی از تعدادی شماره و حروف می باشد، مثلاً QQ12 34 56 A. این شماره برای شما در نامه ای ارسال می گردد و شما باید آن را در محلی امن نگاه دارید.

امکانات ورزشی و تفریحی

در استان همپشایر مکان های زیادی برای فعالیت های ورزشی و تفریحی وجود دارد که شما می توانید در آنها شرکت کنید. بیشتر نواحی و شهرهای بزرگ دارای مراکز تفریحی هستند که شما می توانید در اوقات بیکاری تان به این مراکز بروید. این مکان ها در طی تعطیلات آخر هفته و عصرها و نیز در طی روز باز هستند. آنها امکاناتی از قبیل شنا، فوتبال، تنیس، بدمینتون، اسکواش، جودو، یوگا و بسیاری دیگر را در اختیار مردم قرار می دهند. بسیاری از آنها به سالن های بدنسازی مجهز می باشند. شما می توانید از سرپرست خود و یا مددکار اجتماعی تان راهنمایی بخواهید که نزدیک ترین این مراکز به محل زندگی شما کجاست. از گوگل هم می توانید استفاده کنید و مراکزی که در ناحیه شما وجود دارند را پیدا کنید. در گوگل کلمات «sports and recreation centres» (یعنی مراکز ورزشی و تفریحی) یا «leisure centres» (یعنی مراکز تفریح) و سپس نام ناحیه یا شهر محل زندگی تان را وارد کرده و جستجو کنید. برای انجام این گونه فعالیت ها باید هزینه مربوطه را پرداخت.

بسیاری از مناطق همپشایر دارای کلوپ های جوانان هستند که می توانید در اوقات فراغت تان در آنها شرکت کنید. آنها معمولاً عصرها در روزهای بخصوصی در هفته باز هستند. این مراکز توسط کارکنان جوان اداره می شود که بعضی فعالیت های تفریحی را ترتیب می دهند و مکانی را برای معاشرت جوانان فراهم می آورند. سرپرست یا مددکار اجتماعی شما قادر خواهد بود در پیدا کردن نزدیک ترین کلوپ جوانان به شما کمک کند.

تماس با خانواده و دوستان در کشور زادگاهتان

برای تماس از طریق تلفن های عمومی باید از سکه یا کارت های تلفنی پیش پرداختی استفاده نمود. استفاده از این تلفن های سکه ای برای تماس با خارج خیلی گران است. اگر مایلید با افراد در کشور خودتان تماس تلفنی بگیرید، خریدن کارت تلفنی پیش پرداختی بین المللی برای مکالمه ارزانتر خواهد بود. این کارت ها را می توانید از بسیاری از فروشگاه ها خریداری نمایید – به آگهی های این کارت ها پشت پنجره فروشگاه ها توجه کنید.

شما می توانید از برخی از تلفن های عمومی، از کافه های اینترنتی و یا به طور رایگان از کتابخانه های عمومی، ایمیل ارسال نمایید. (اما باید ابتدا عضو کتابخانه بشوید. سرپرست و یا مددکار اجتماعی تان می توانند در انجام این کار به شما کمک کنند.)

ممکن است برای شما یک تلفن موبایل (تلفن همراه) تهیه کنند که به جای تلفن عمومی از آن استفاده کنید. در این مورد با مددکاران صحبت کنید تا ببینید آیا چنین امکانی برای شما هم وجود دارد. گاهی اوقات به دلیل وجود برخی نگرانی های امنیتی، اجازه داشتن تلفن موبایل به شما نمی دهند. مددکار تان قادر خواهد بود به شما بگوید که آیا شما هم شامل این قانون می شوید یا خیر.

پیدا کردن اعضاء خانواده که از آنها جدا شده اید

اگر شما تماس خود با خانواده تان را از دست داده اید و مایلید سعی کنید دوباره با آنها تماس برقرار کنید، سازمانی به نام صلیب سرخ می تواند کمک کند. سازمان صلیب سرخ به جستجوی افراد گم شده می پردازد. آنها همچنین می توانند به افرادی که دسترسی به آنها چون در کمپ پناهندگان یا در زندان هستند، دشوار است، پیام های شما را برسانند. شما می توانید با نزدیک ترین دفتر صلیب سرخ به محل زندگیتان تماس بگیرید. اگر در استان همپشایر زندگی می کنید، نزدیکترین دفتر آنها در آدرس زیر قرار دارد:

Portsmouth Red Cross,
338 Commercial Road,
Portsmouth
PO1 4BT

(این دفتر روزهای سه شنبه، چهارشنبه، و پنجشنبه از 9:00 صبح تا 5:00 عصر باز می باشد).
تلفن: 02392 894214

در حال حاضر این خدمات فقط به صورت تلفنی ارائه می شوند، بنابراین نیازی نیست که به دفتر کار آنها مراجعه کنید.

شرح حال یک پناهجوی خردسال بی سرپرست از اتیوپی

من اهل اتیوپی هستم. 16 سال دارم. مادرم اهل اریتره و پدرم اتیوپیایی هستند. من تنها فرزند خانواده هستم. هنگامی که 5 ساله بودم مادرم را به علت جنگ میان اتیوپی و اریتره، به اریتره بازگرداندند. دیگر هرگز او را ندیدم. با پدر و مادر بزرگم زندگی می کردم.

هنگامی که 8 سال داشتم پدرم ناپدید شد. من فکر می کنم دولت او را به دلیل درگیری های سیاسی اش کشت. هرگز نفهمیدم چه بر سر او آمد.

در 14 سالگی مادر بزرگم هم از دنیا رفت. من دیگر هیچکس را نداشتم که از من مراقبت کند. پلیس مرا در مورد فعالیت های سیاسی پدرم مورد پرس و جو قرار داد، من را تهدید کرده و 5 روز در اداره پلیس نگاه داشتند.

تصمیم گرفتم که دیگر ماندن در اتیوپی برایم بیش از حد خطرناک است، بخصوص که دیگر کسی را نداشتم از من مراقبت کند. عمویم گفت اگر خانه مادر بزرگم را بفروشم و پول آن را به وی بدهم، می تواند ترتیباتی بدهد که من به انگلستان بروم. خیلی ترسیده بودم اما فکر می کردم چاره ای ندارم. بنابراین موافقت کردم.

با یک گذرنامه جعلی به فرانسه سفر کردم. سپس با تعداد زیادی از پناهجویان دیگر در پشت یک کامیون پنهان شده و از تونل مانس عبور کرده و وارد انگلستان شدم. کامیون در شهر وینچستر توقف کرد و ما هم از آن پیاده شدیم. راننده کامیون در عقب کامیون را باز کرد و با دیدن ما، به پلیس تلفن کرد. من را به اداره پلیس بردند. من خیلی ترسیده بودم و نمی توانستم آنچه در اطرافم اتفاق می افتد را درک کنم. پلیس ها با من مهربان بودند، به من غذا و نوشیدنی دادند. پتویی دادند و گذاشتند آن شب اول در اداره پلیس بخواهم. آنها حتی پرسیدند که چه غذایی می خورم. به آنها گفتم من مسلمان هستم و آنها هم اطمینان حاصل کردند غذایی که مجاز به خوردن آن نیستم، به من ندهند.

صبح روز بعد پلیس به کمک مترجمی که از طریق تلفن صحبت می کرد، پرسش هایی از من پرسید. سپس پلیس برایم یک مددکار اجتماعی فوری و یک مترجم فراهم کرد. من به حدی ترسیده بودم که جرأت نمی کردم چیزی بپرسم و نمی دانستم که من از حقوقی برخوردار هستم. مترجم به من گفت که تو حقوقی داری اما واقعاً توضیح نداد که این حقوق چه هستند. او به من اطمینان خاطر داد.

مددکار برایم یک سرپرست فوری پیدا کرد. از آن به بعد با یک خانواده انگلیسی زندگی می کردم. در مطب پزشک، دندانپزشک و بینایی سنج، معاینه شدم. سرپرست من برایم لباس و وسایل دیگر مورد نیازم را خرید. من خیلی می ترسیدم که چیزی بیش از آن درخواست کنم، چون فکر می کردم او خودش پول تمام این لوازم را می دهد اما بعداً فهمیدم که دولت به او این پول را می دهد. در یک مدرسه محلی شروع به تحصیل کردم و واقعاً از میزان نژادپرستی که تجربه کردم حیرت زده شدم.

مددکار اجتماعی من برایم یک وکیل پیدا کرد که امور درخواست پناهندگی من را انجام دهد. او مراحل این کار را برایم توضیح داد. من با کمک یک مترجم و توسط یک مأمور مهاجرت مصاحبه شدم. او پرسشنامه هایی را برایم تکمیل کرد و گفت مدت زیادی طول خواهد کشید تا نتیجه درخواستم اعلام شود.

از زندگی با سرپرستم و خانواده اش چندان خوشحال نبودم. او زمینه فرهنگی من را خوب درک نمی کرد و اجازه نمی داد با یکی از پناهجویان خردسال بی سرپرست که در عقب آن کامیون ملاقات کرده بودم و اکنون در لندن زندگی می کرد، تماس بگیرم. سپس یک کارمند حقوق بشر که مسئول کودکان تحت سرپرستی بود به دیدن من آمد. وی بیشتر برایم از حقوقی که داشتم صحبت کرد، از جمله اینکه من این حق را داشتم که سرپرستم را عوض

کنم و با دوستم در لندن تماس بگیرم. او به من کمک کرد سرپرستم را عوض کنم. در نتیجه به شهری جدید و به مدرسه ای جدید رفتم، اما اکنون خوشحال تر بودم اگر چه که در مدرسه جدید هم مشکل نژادپرستی وجود داشت.

پس از حدود یک سال نامه ای دریافت کردم که درخواست پناهنجویی ام رد شده است. تصمیم گرفتم درخواست تجدید نظر بدهم. به ملاقات دو وکیل جدید رفتم که یکی از آنها اهل اتیوپی بود و وکیل همان دوستم در لندن بود. من هم تصمیم گرفتم همین وکیل اتیوپیایی را انتخاب کنم. در مرحله تجدید نظر برنده شدم و اکنون دیگر حق دارم تا هر زمان که بخواهم در بریتانیا بمانم. امیدوارم روزی بتوانم به اتیوپی بازگردم.

مشخصات تماس های مفید

امور مربوط به درخواست های پناهنجویی از وزارت کشور (Home Office)

Lunar House,
40, Wellesley Road,
Croydon.
CR9 2BY

<mailto:cromenquiries@homeoffice.gov.uk>

ساعات پاسخگویی: دوشنبه تا جمعه، 10:00 صبح تا 3:00 عصر

اطلاعات مربوط به کسب تابعیت بریتانیا

<https://www.gov.uk/british-citizenship>

راهنمایی های حقوقی / راهنمایی های کلی رایگان در امور پناهنجویی

CLEAR,
James Street Centre (main office)
2 James Street
Southampton
SO14 1PJ

تلفن 02380221111

ایمیل: reception@clearproject.org.uk

وبسایت: <http://www.clearproject.org.uk/>

این سازمان در روزهای سه شنبه و پنجشنبه آماده پاسخگویی است.

خدمات راهنمایی کودکان:

Children's Advice Project,
Refugee Council,
115 High Street,
Croydon.
CR0 1QG

تلفن: 02073461134 (دوشنبه تا جمعه 9:00 صبح تا 5:00 عصر)
ایمیل: children@refugeecouncil.org.uk

سازمان صلیب سرخ پورتسموت:

Portsmouth Red Cross

ایمیل: PortsmouthReferrals@redcross.org.uk
تلفن: 02392894215

کمک های موجود برای شما در صورتیکه تصمیم بگیرید به کشور زادگاهتان بازگردید

خدمات بازگشت داوطلبانه (Voluntary Return Service)
تلفن: 03000040202
دوشنبه تا جمعه 9:00 صبح تا 5:00 عصر
<https://www.gov.uk/return-home-voluntarily/apply>

خطوط تلفن برای کمک – در صورت نیاز به گفتگو با شخص

چایلد لاین (Childline): تلفن: 0800 1111 (رایگان)
وبسایت: www.childline.org.uk

کمک به موضوعات مربوط به مدرسه

خدمات پیشرفت اقلیت های قومی همپشایر

Hampshire Ethnic Minority Achievement Service,
Dame Mary Fagan House,
Chineham Court,
Lutyens Close,
Basingstoke,
Hampshire.
RG24 8AG

تلفن: 03707794222
وبسایت: <https://www.hants.gov.uk/educationandlearning/emtas>

راهنمایی در مورد دسترسی به تحصیلات بیشتر/ تحصیلات عالی

کانون امور حقوقی کودکان کورم:
دفتر مرکزی:

Coram Children's Legal Centre:
Wellington House
4th Floor
90-92 Butt Road
Colchester
CO3 3DA

دفتر لندن:

London Office:
Coram Children's Legal Centre
Coram Community Campus
41 Brunswick Square
London
WC1N 1AZ

ایمیل: mcpadvice@coramclc.org.uk

خدمات راهنمایی کودکان:

Children's Advice Project,
Refugee Council,
Christopher Wren Yard,
115 High Street,
Croydon,
CR0 1QG

تلفن: 02073461134 (دوشنبه تا جمعه 9:00 صبح تا 5:00 عصر)

ایمیل: children@refugeecouncil.org.uk

اگر در ارتباط با زندگی روزمره تان و یا در مورد هر یک از موضوعات مربوط به پناهجوی خردسال / جوان بدون سرپرست سؤالی دارید

در وهله اول با مددکار اجتماعی خود صحبت کنید. اگر وی پاسخ سؤال شما را نداند، پس از تحقیق پاسخ را پیدا کرده و به شما خواهد گفت.

اگر مایل باشید با افراد / گروه های محلی که فرهنگ مشترکی با شما دارند، تماس بگیرید

در ناحیه ایستلی (Eastleigh) با راجنی بالی (Rajni Bali)، مسئول توسعه اجتماعی تماس بگیرید.
ایمیل: rajni.bali@eastleigh.gov.uk

وبسایت:

<https://www.eastleigh.gov.uk/our-community/supporting-our-residents/ethnic-minority-communities/associations-and-groups>

در بیزینگ استوک (Basingstoke) با اسلام جالایتا (Islam Jalaita) مسئول توسعه اجتماعی در بخش تنوع قومیتی بیزینگ استوک تماس بگیرید.

ایمیل: islam.jalaita@basingstoke.gov.uk

وبسایت: <https://www.basingstoke.gov.uk/ethnic-minorities>

برای کمک به پیدا کردن اعضاء خانواده

سازمان صلیب سرخ شهر پورتسموت

Portsmouth Red Cross,
338 Commercial Road,
Portsmouth.
PO1 4BT

تلفن: 02392894214

(روزهای سه شنبه، چهارشنبه، و پنجشنبه از 9:00 صبح تا 5:00 عصر باز است)

اگر توسط قاچاقچیان انسان به بریتانیا آورده شده اید و نیاز به کمک دارید

سازمان بارنادوز ، امور قاچاق کودکان

ایمیل: Kate.Norman@barnardos.org.uk

وبسایت: <https://www.barnardos.org.uk/what-we-do/protecting-children/trafficked-children>

Lynne Chitty
UK Care Director,
Love146,
P.O. Box 51700,
London.
SE8 9BX.

تلفن: 08456802146 ایمیل: info@love146.org.uk

سازمان لاو 146 (Love146) یک سازمان بین المللی حقوق بشر می باشد که با کمک به قربانیان و تلاش برای پیشگیری، در جهت پایان دادن به قاچاق و بهره کشی از کودکان کار می کند.

اظهار نظر شما

ما امیدواریم اطلاعات مندرج در این جزوه برای شما مفید بوده باشد. اگر به ما اطلاع دهید چه قسمت هایی از این کتابچه بیش از همه مفید بود و نیز به ما پیشنهاد کنید چطور می توانیم این مجموعه را برای پناهجویان خردسال بی سرپرستی که پس از شما وارد بریتانیا می شوند مفیدتر نماییم، برای ما کمک بزرگی خواهد بود.

لطفاً نظرات خود را در قسمتی که در صفحه بعد در نظر گرفته شده بنویسید (اگر جای کافی موجود نباشد بقیه مطالب را در پشت صفحه بنویسید) و به آدرس زیر ارسال نمایید:

Hampshire Ethnic Minority Achievement Service,
Dame Mary Fagan House,
Chineham Court,
Lutyens Close,
Basingstoke,
Hampshire.
RG24 8AG

شما می توانید مطالب خود را به هر زبانی که مایل باشید بنویسید. متشکریم.

مطالب مفید در باره جزوه «به همپشایر خوش آمدید» عبارتند از:

پیشنهادات برای مفید تر کردن این جزوه:

هر گونه نظر دیگری که دارید در این قسمت بنویسید:

سن شما:
کشور زادگاهتان: